

HELL'S TOUR +

Podzimní

1997

Podzimní 97

26. – 28.9.

Myslím, že název této výpravy je výstižný. Ne proto, že by snad podzimní počasí, nicméně léto vypadá jinak.

Této výpravě předcházela jedna poměrně zásadní okolnost: Pořídil jsem si nový stroj a podařilo se mi ho vystrojít tak, aby splňoval moje představy o komfortu. Ostatně tady je ...

Na této stránce se opravdu už nic nového nedozvíte.

Byla to trochu honička, ale může vyjet

Další poměrně zajímavá skutečnost je, že nás pojede už dlouho nevídaný počet. Tak jedu já. Dále pojede Blanka a Michal, kromě nich také Honza , a teď to přijde: pojede Radka I., Radka II. a Pavel. Tři posledně jmenovaní absolvují akci s námi poprvé. Nemělo by nás však překvapit nic mimořádného. Trasa není nijak obtížná, i když není nejkratší. Máme namířeno do Starého Kolína na vodáckou show. Ta začíná v sobotu odpoledne. Nocleh je dojednán u našeho oblíbence v Lošanech. To je snad jediný rušivý moment. Máme tam být v pátek do půlnoci. Tak jedem!

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	0	0	0	19

Je 16:40, se čtyřicetiminutovým zpožděním odjíždíme. Pojedeme přes Černý Most, Horní Počernice, do Nehvizd, potom odbočíme vpravo a budeme pokračovat na Vyšehořovice, Vykář, Černíky a Český Brod. Tolik plán. Je krásné odpoledne, svítí slunce, je teplo a všichni jsou plni energie. Jede se velmi dobře. Až do Nehvizd držíme přejezdovou formaci a s občasnými zastávkami pokračujeme směle vpřed. Na jedné ze zastávek se nějak semlelo, že Pavel opustil kotoulu svého železného oře. Blanka měla dojem, že to způsobila ona, protože najížděla příliš zoztra na odpočívadlo vedle silnice a teprve v poslední chvíli si všimla otvoru v napojení silnice na odpočívadlo, který plynule přecházel v pole. Aby se mu vyhnula, provedla „úklíčk“ vlevo a tím srazila ze silnice Pavla, který jel těsně za ní. Z pohledu Pavla to byla čistě jeho jezdecká chyba s Blankou nesouvisející. Já jsem akci zpozoroval, až když Pavel vylezl z pole a ostatní již stáli u něho a snažili se oprášit. No nic, pojedeme dál. Konečně jsme se dostali na okresky, kde je menší provoz a kde si můžeme naplno vychutnat jízdu. Pořád je

hezky, bavíme se o všem možném, jede se skvěle. První vážnější zastávka byla až v Černíkách, kde Honzu opustil vzduch ze zadního kola. Vyměnili jsme duši, přioblékli se a jedeme do Brodu do hospody. Než jsme se nadáli, byli jsme tam. Díky vrchnímu, který byl neskutečný kašpar, jsme se dobře pobavili, kvalitně najedli a to vše včetně „tečky“ v podobě rakviček se šlehačkou, odpočinuli si a připravili se na další jízdu. Je tma. Zapínáme náš blikací cirkus a odjíždíme. Obyvatelé Brodu jsou z nás hotoví. Jede se dobře. Neděje se nic mimořádného. Zase se bavíme o tom, jak to na tom světě chodí a nechodí a jak skvěle by se žilo kdyby ... a než jsme se nadáli, jsou tu Lošany. Zastavili jsme před barákem a opatrně párkrát ťukli o sirény. U okna se objevila postava. Chvilku hleděla směrem k nám, pak se odvrátila a zmizela kdesi v hloubi místnosti. Sesedli jsme a než jsme stačili dostrkat kola ke vchodu, rozsvítilo se na verandě a vstříc nám vyšel náš oblíbenec a pán domu. Přivítal nás slovy, cituji: „doprdele cyklisti jsou tady...“ konec citátu, zavedl do míst ustájení našich strojů a pak nám ukázal místa, kde strávíme tuto noc.

Takto vypadá interiér jednoho z pokojů pro hosty. Všechno je ze dřeva, nebo aspoň dřevem vykládané.

Ale pořád je to celé ve stavbě.

Přijeli jsme půl hodiny před zavíračkou. Tedy vše vyšlo, jak mělo. Toto konstatování mě napadlo, když jsme seděli v rozestavěném obývacíku a probírali s pánem domu všechno možné i nemožné. Zalehnout jsme šli před půl druhou.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Lošany	50,0	61,4	61,4	17,4	18 – 5

Ráno 27. 9. sobota

Probudil jsem se krátce před devátou a zjistil, že pod postelí, kde ležím, strávil noc Michal.

Vytáhl jsem z pelechu ostatní a ve vši tichosti, vědomi si toho, že pán domu včera vyslovil tezi o vstávání nejdříve v deset, podnikáme ranní opatření včetně přípravy snídaně.

Teprve během konzumace té hromady, kterou jsme dovlekli až sem, si Pavel všiml, že venku chybí auto. Za nějakou dobu opravdu

přijelo a z něj vystoupil pán domu i se svou chotí. Tedy veškeré snahy o maximální utajení našeho pobytu byly zcela zbytečné. No nevadí. Alespoň jsme si to nacvičili. Dosnídali jsme a nabídli své služby při pokračování stavby tohoto velkolepého sídla. Pomoc byla bez výhrad přijata, práce rozdělena a do půl dvanácté se každý věnoval svému úkolu. Já s Honzou a Blankou jsme se věnovali velkoplošné kilerizaci (likvidaci všeho živého; pozn. překladatele) na tom, co dříve bývala pohledná zahrádka. Po půl dvanácté jsme se rozloučili.

a ujížděli ke Kolínu. Tam jsme měli v úmyslu poobědvat v některém nám známém pohostinství. Netušili jsme, že i tak jednoduchá věc se může stát infarktovou situací. Šlo o to, že všechna známá zařízení nejsou v provozu. Buď jsou zrušena, nebo mají sanitární den, případně otevírají až v 16:00. Naštěstí se nám nakonec jeden podnik najít podařilo, takže jsme se přejedli a napili a směle mohli pokračovat v cestě. Nejvyšší čas. Máme totiž zase zpoždění a to 30 minut. Odjíždíme z Kolína a máme před sebou 8 km. Jedeme po hlavním tahu na Čáslav. Ani trochu se mi to nelíbí, ale jiná cesta tady není. Ale zase na druhou stranu je tu dobrá silnice

a jede se docela svižně. Přijíždíme do Starého Kolína. Na mostě nás zdraví známí Radky II. Máme 45 minut zpoždění. Show už začala. Pod Mostem právě projíždí jedna z lodí. Posádka patrně nikdy neslyšela slovo „střízliví“. Později jsme se dozvěděli, že právě tato loď byla diskvalifikována a organizátoři jí nepovolili start z bezpečnostních důvodů. Obraťme však pozornost jinam.

Takto kostýmovaná byla většina místních obyvatel. A to rozhodně nebylo vše, co tu je k vidění. Shlédnout tu lze jak slečny z přelomu století, tak letce z éry Ing. Kašpara, případně ctihodného radního z První Republiky, ale i elegány z dob našich prababiček. A už se blíží další plavidlo.

Avšak místní tam-tamy přinesly zprávu o tom, že se blíží šéf místní rejdařské společnosti. Dav se přesunul k jezeru, kde by měla být nejzajímavější podívaná.

Několik největších nadšenců doprovodilo posádku k další zastávce, kde ji čekal další neskutečný úkol. Dobytí Severního pólu. Po úspěšném splnění se suchozemské krysy přesunuly do loděnice, kde je konec celé akce, zatímco loď se tamtéž musela dopravit po vodě. Počkali jsme na místní plavidlo, kde část posádky tvořil táta Radky II. Tomu jsme poblahopřáli, že akci přežil, rozloučili se s ním a vyrazili na další část cesty. Směr: Posázaví, cíl: Poddubí. Máme před sebou 50 kilometrů, jeden krásnější než druhý. Jedeme tedy přes Hlízov, Kutnou Horu, Křelice, Polánku do Onomyšle. Kus za vesnicí jsme místo pro odpočinek. Ono je to tu skoro pořád do kopce. Alespoň do malého. Ale furt nahoru. Nevadí. Posilníme se na to a pak pojedeme dál. Během jednoho nepřilíš zdařilého manévru s potravinami upadl Honzovi oloupaný banán. Skončil na silnici a to tak šikovně, jako kdyby se pod asfaltem ukrýval rafinovaný exhibicionista. Když jsem na to poukázal, stal se úkaz zdrojem nevázaného veselí.

To, co si Radka II cpe do pusy, není onen předmět ze silnice, ale kukuřice, kterou sklídila na nedalekém poli.

Tak jsme se pobavili, posilnili a teď zase jedeme. Přes Mančice, Uhl. Janovice, Staňkovice, Kralovice, Čekanov do Sázavy n/S. Na krajinu padla tma, i teplo ji opustilo a tak teple oblečení jedeme vstříc dalším zážitkům. Netrvalo dlouho a byly tady. Před časem se u Sázavy n/S utrhł svah a zvolna odjel do údolí. To by nebylo nic zvláštního. Jenomže s tím svahem se odporoučela i jediná přístupová silnice ze severní strany. Objízďka je neskutečně dlouhá a tak volíme přejezd toho, co po silnici zbylo. Pikantní na celé věci je to, že je to tady hodně z kopce a ke všemu je tma. Kromě toho oběma Radkám už téměř došly baterie ve světlech, nebo spíš v bludičkách. Pavlovi nejde osvětlení vůbec, Blance odešla žárovka a Michalovi hlásí palubní přístroje značný úbytek na napětí na bateriích. Ale ještě pořád svítí. Mě funguje osvětlení naprosto skvěle, jenomže to pro všechny nestačí. No, snad si nějak poradíme. Mastíme to poměrně svižně dolů a tu vidím zářící brzdová světla u Honzy a Blanky. Ostatní také pochopili a začali zvolňovat. Naštěstí se tu silničáři snažili a mají hotové prakticky celé podloží pro novou silnici. Vjeli jsme do toho a opatrně pokračovali vpřed. Na konci ukázal počítač, že jsme zdolali 750 m dlouhou část cesty válcovaným pískem, šterkem, mezi nezakrytými kanály a betonovými flekanci, a to všechno téměř poslepu. Ale to už jsme v Sázavě, na pěkném asfaltu a do cíle jen pár kilometrů. Jede se docela dobře. Formace se ustálila na tom, že ti co ještě aspoň trochu svítí, mají kolem sebe houf těch, co se na jejich světle přiživují. Jedeme a jedeme a už je tu odbočka ke známé hospodě a stezce vedoucí přímo do Chocerad. V hospodě je bohužel plno. Kromě toho s sebou táhneme spoustu zásob, takže nemusíme litovat. Stezka, po které pojedeme, má spoustu výhod; není tu provoz, je to velmi výrazná zkratka, je po rovině, zkrátka je kladná, až je to podezřelé. Má však dva podstatné zápory. Je rozbitá a je na ní úplná tma. Všichni máme zapnutou výstrahu, takže o sobě navzájem dobře víme, ale na cestu vidět není. Ono je to tu totiž úzké a tak nelze osvětlovat cestu ostatním. Postupujeme tedy pomalu a rozvážně. Přesto se nám povedlo ztratit Radku I. Čekám na ni, a když už jsem začal s otáčecím manévrem, přišněrovala cestou necestou rovnou ke mně. Byla otrávená, rozzuřená a vyděšená zároveň a byla by udělala cokoliiv za kousek světla na cestu.

Nabídnuté cokoliv jsem velkoryse odmítl, pozapínal celý světelný cirkus a dovedl ji do Chocerad. Tady čekali ostatní a tak se vydáváme na závěrečný cross do Poddubí. Cesta je z velké části osvětlená, není rozbitá, čímž se jede lépe. Zanedlouho jsme na chatě. Ti, co sem jezdí déle, se hned věnují pracím, které dělají vždycky; zatopí, připraví další dřevo, postaví na čaj, upraví místnosti na další použití, připraví pokrmy z našich zásob, vykážou nováčkům místo pro vegetování a zapojí je do pomoci s příjezdovými opatřeními. Za 30 minut je v chaloupce teplo, zahříváme se doušky teplého čaje, přikusujeme nějaký ten žvanec a sedíme, nebo ležíme na místech, kde budeme trávit tuto noc, povídá se, vypráví se, krátce: těžká pohoda.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Poddubí	51,5	149	88,1	16,1	20 – 2

Ráno 29. 9. neděle

Zachrupalo mi v zádech, až mě to probudilo. Poslal jsem průzkumný pohled k hodinám. Je na nich půl desáté. Všude kolem je klid a spací nálada. Posadil jsem se, což se díky zaharašení obratlů způsobilo neskutečný hluk. Michal se pohnul, Honza otevřel jedno oko, Pavel zvedl hlavu, na Radky nevidím. Chtěl jsem všechny hromovým hlasem pozdravit a popřát dobrého jitra. Místo toho se ozvalo tiché nesrozumitelné a nepříjemné zachroptění. Někde z místnosti se ozvalo: „Však mi ti rozumíme“. A začal život. Příprava snídaně, likvidace následků noci, úklid použitých prostor, odjezdová opatření. Venku je krásně, svítí slunce, ale teplo rozhodně není. Před polednem odjíždíme. Šlapeme přes Zlenice do Senohrab, odtud na Zaječiče, Kovářovice, pak po č.t.z. přes pole do Dol. Lomnice a do V. Popovic. Zastávka! Začalo být horko a žíznilo. Zaparkovali jsme před hospodou, obsadili část zahrádky a svažili se místním pivem. A samozřejmě probírali dění světa. Když

jsme se cítili být osvěženi, vydali jsme se na další pout'. Vedla přes Svojšovice, Světice, Říčany, Kolovraty a Uhříněves do Dubečku. Tady jsme se rozloučili s oběma Radkami (jedna z nich je zde trvalým bydlištěm) a pokračovali přes Štěrboholy, Černý Most, kolem rybníků do Údolí dutých hlav a dále přes okraj třešňovky na Spojovací a odtud ulicí Na Balkáně ke stadiónu. Jsme tu, jsme celí, jsme tu včas, jsme všichni ... Inu konec. Krásný konec...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Praha	54,0	198	48,9	16,4	25 – 5

celková technická data:

počet jezdců: 7 – Moje kolosálnost Dig, Pavel, Honza, Mouse, Blanka, Radka I a Radka II

oficiálně přiznaná kilometráž: 198

poruchy a havárie: poddimenzované baterie hlavního osvětlení u Radky I a Radky II, ulomená osvětlovací rampa u Blanky, prasklá žárovka tamtéž, slábnoucí akumulátory u Mouseho, píchlá duše u Honzy, nefunkční osvětlení u Pavla.

© Hell's Tour_{plus} 1997
Dig & Blk & Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz